

МОЈА ШКОЛА, МОЈ ДОМ

Променио сам три школе - у Чачку, Данској, Книћу, а сада идем у школу ”Др Драган Херцог” у Београду, помоћу онлајн наставе.

Само за њу могу рећи да је мој дом јер ми је била доступна и у болници и код куће.

Разболео сам се пред полазак у пети разред. Мама је однела доумента о мојој болести директорки школе у Книћу и наставници која је требало да ми буде разредна. Дали смо број телефона и мама је питала хоће ли да ми шаљу градиво да би она радила са мном јер ја на боловању и уме да ме научи. До децембра се нико није јавио. Тада ме је докторка Мина питала како ми је у школи и ја сам рекао да не идем. Докторка Мина је звала директорку школе и директорка је одбила да се ја тамо школујем. Рекла да на крају године полажем разредне испите из свих предмета. Докторка нам је предложила школу у Београду. Дошао је разредни који се после тога показао као много добар човек. Током овог школовања сви наставници су имали стрпљења кад су мене болела леђа, кад ми није било добро. Могао сам слободно да кажем како се осећам. Исто сам се осећао као да радим са мамом, само је руски тежак. Никако да лепо научим, али је наставница добра. Мислим да је та школа свима нама дом. Упознао сам на екскурзији и директора који ми се јако допао.

Моја школа је мој дом, као и дом сваког детета.

Андрија Јанковић, 7. разред